

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky. (Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Prosinec 2007

Pravé vyznání

Srdečně Vás zdravím v drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista slo-
vem z Mat.16:16, pravým vyznáním apoštola Petra, které by skrze zje-
vení mělo být darováno také nám všem:

*„I odpověděv Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého.
A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův;
nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, který je v nebesích.“*
(Mat.16:16-17).

Ta otázka byla nejprve položena všeobecně: *„Za koho lidé považují
Syna člověka?“* Odpovědi byly různé. Pak Mistr adresoval tuto otázku
Svým učedníkům: *„Za koho mne máte vy?“* Skrze inspiraci následovala
spontánní odpověď: *„Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého.“* Petrovo vyzná-
ní víry nebylo výsledkem žádného sněmu ani toho, co někde někdo řekl,
nýbrž přímé zjevení, které obdržel od samotného Boha. Na tom spočívá
blahoslavení. Prosím, abyste dali pozor na to, že tam není jednoduše
řečeno: *„Ty jsi Syn Boží!“* nýbrž: *„Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého.“*
Jen jako ten Pomazaný, jako Kristus, je On Syn Boží.

Až dodnes platí v křesťanských kostelech nicejsko-chaldejské vyznání
jako „apoštolské“ vyznání víry, ale s apoštolů to ve skutečnosti nemá nic
společného. Ani nemůže mít, neboť bylo zformulováno až o několik set let
později (mezi lety 325 a 381). Od té doby jsou trojiční učení a trojiční
křest hlavními sloupy římskokatolické náboženské instituce, která
vznikla v Římské říši za Konstantinovy vlády. A právě tyto dva sloupy
nejdou postaveny na skále, ale na písku. Proto také nemůže být řečeno:
„Vzdělání na základ apoštolský a prorocký...“, neboť to apoštolové nezna-
li. Jedině toto zjevení Ježíše Krista je, jak náš Pán Petrovi/Petros (řecky
kámen) dále řekl, skálou (řecky petra), na které On vybuduje Svoji cír-
kev, kterou brány pekla nebudou moci porazit. Jen kdo obdrží od Boha
stejně zjevení, má pravé, dokonalé vyznání víry, které sám Bůh hned na
počátku oznámil Petrovi, apoštolům a novozákonní církvi. Církve Ježíše
Krista je vázána jen Biblí a může věřit jen tomu, co a jak Písmo říká,

Mission-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld

telefon: 02151/545151
fax: 02151/951293

e-mail: volksmission@gmx.de
e.frank@freie-volksmission.de

<http://www.freie-volksmission.de>

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

telefon: 281 931 729
e-mail: svobodna.lidova@post.cz

<http://www.svobodnalidovamisie.cz>

totiž, že se ten Jeden věčný a pravý Bůh zjevil k naší spáse v nebi jako Otec, na Zemi ve Svém jednorozeném Synu a v církvi skrze Ducha Svatého. Toto téma zde nemůže být podrobně probráno, ale chtěli bychom se krátce zabývat pravým vyznáním k Ježíši Kristu, Synu Božímu.

Ode dnů reformace se také otázka, kdo je antikrist, stala důležitým tématem uvnitř křesťanstva. Všeobecně dnes panuje mínění, že antikrist se musí hledat a také být nalezen mimo křesťanství, „neboť“, jak se tvrdí, „kdo vyznává Ježíše Krista jako Syna Božího, ten je z Boha.“ Toto prohlášení v jádru nevystihuje vlastní vyznání, protože není úplné. Musíme znovu přesně číst, co je ve Svatém Písmu skutečně napsáno, a podle toho rozeznat, co z toho učitelé kostela odvodili jako vyznání a dali tomu jiný smysl. Falešné vyznání může být pravému tak podobné, jako falešná bankovka, kterou někdo předá dále, aniž by věděl, že se jedná o padělek.

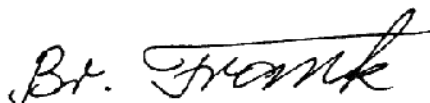
V 1.Jan.4:1-3 je výpověď, na kterou se všeobecně odvolávají: „*Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět. Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, který vyznává Ježíše Krista v těle příšlého, z Boha jest. Ale všeliký duch, který nevyznává Ježíše Krista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž to je ten duch antikristův, o kterém jste slýchali, že přijít má a již nyní je na světě.*“ Tomu předchází 1.Jan.2:22: „*A kdo je lhář? Není-li ten, kdo zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus (Pomazaný)? Ten je antikrist, kdo zapírá Otce i Syna.*“ Jedná se tedy o všezahrnující vyznání k Ježíši, tomu Pomazanému, Kristu, Synu Božímu.

Kdo čte pozorně, zjistí, že zde není míněno formální vyznání ústy, nýbrž základní zjevení, kdo opravdu je Ježíš Kristus - ten Pomazaný, neboť na tom je církev založena. Zde nám pomůže, když víme, že židovské jméno Spasitele je Jahschua. Anděl řekl Marii: „*Hle počneš a porodíš syna, a dáš mu jméno Ježíš/Jahschua*“, což má stejný význam jako „Jahve-Zachránce“, a jako *Immanuel* znamená „Bůh s námi“. Jahve je zjevené jméno Boží smlouvy ve Starém Zákoně. TAK PRAVÍ PÁN: „*Ukázal jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí, ale ve jménu svém ‚BŮH TEN PÁN/ELOHIM-JAHVE‘ nejsem poznán od nich.*“ (2.Moj.6:3). V Novém Zákoně je řečeno: „*...Bůh je zjeven v masitém těle, ospravedlněn v Duchu...*“ (1.Tim.3:16). Jahve/Pán sám k nám přišel jako Jahschua. Jahve Starého Zákona je Jahschua Nového Zákona. To je novozákonní jméno smlouvy Páně, a jedině v něm je plná Boží spása. Jako Kristus/Pomazaný se zjevil v masitém těle a stal se naším Spasitelem. Tak to dosvědčuje Písmo Svaté: „*Nebo narodil se vám dnes Spasitel, který je Kristus Pán, v městě Davidově.*“ (Luk.2:11). V 1.Moj.18 navštívil Pán Svého služebníka

zjeveno bratru Branhamovi. Též Pavel řekl: „*I kdybych lidskými i andělskými jazyky mluvil, a lásky kdybych neměl...*“ (1.Kor.13).

Každý se ptej: „Jsem připraven? Je moje lampa čistá a naplněná olejem? Mám s sebou nádobku s olejem?“ Putujme s Bohem jako Enoch, abychom i my v okamžiku příchodu Ježíše Krista mohli být vytrženi.

V pověření Božím působící

Plánovaná shromáždění o velikonocích:

Pátek 6.4.2007	14.00 hod.	Berlín
Berliner Congress Centrum Alexanderstr. 11		
Sobota 7.4.2007	14.00 hod.	Praha
Národní dům na Vinohradech Nám. Míru 9		
Neděle 8.4.2007	14.00 hod.	Salzburg
Hotel Schaffenrath Alpenstr. 115-117		
Pondělí 9.4.2007	14.00 hod.	Böblingen
Kongreshalle Württembergsaal Tübinger Str. 14		

Abrahama v lidské postavě, jedl s ním a pil. V Jan.8:58 Ježíš řekl: „*Amen, amen pravím vám: Prvé nežli Abraham byl, já jsem.*“

Právě tak Boží Slovo dosvědčuje: „...*a žádný nemůže říci ‚Ježíš je Pán‘, jedině v Duchu svatém.*“ (1.Kor.12:3). ON, jehož jsme poznali jako Božího Syna, je sám Slovo, které na počátku bylo u Boha - Logos, ten Mluvicí: skrze Něho a pro Něho je stvořeno všecko. I jako Syn zjevený v masitém těle, zůstává Pánem, tím JÁ JSEM - Tímtež včera, dnes a až na věky. Pán se stal služebníkem, stal se nám rovným. Slovo se stalo masitým tělem a přebývalo mezi námi. V Synu Božím obdrželi všichni synové a dcery Boží spasení a ustanovení do synovství (Gal.4:5; Žid.2:10-11; Jan.20:17 aj.).

Povrechní vyznání o Ježíšovi jako Božím Synu má také antikrist, všichni falešní proroci a dokonce i démoni. O nich je s ohledem na Ježíše řečeno: „*A volali řkouce: Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápit nás.*“ (Mat.8:29).

Evangelista Marek píše též o jednom posedlém muži: „*Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu, a křiče hlasem velikým řekl: Co je ti do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze Boha, abys mne netrápil.*“ (Mar.5:6-7). Ten posedlý dokonce vyslovil jméno Ježíš.

Evangelista Lukáš zřejmě popisuje stejnou událost, takže máme tři svědky: „*Uzřev pak Ježíše a vykřikl, padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co je ti do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne.*“ (Luk.8:28).

Který theolog nebo kazatel by tvrdil, že ti posedlí, příp. démoni byli z Boha, protože Ježíše vyznali jako Syna Božího? V křesťanství všichni vyznávají Ježíše jako „Syna Božího“, ale zcela rozdílným způsobem:

Tak jedni věří, že Bůh jako Otec Syna zplodil a porodil již ve věčnosti. Ale žádný takový Syn Boží ve Svatém Písmu není.

Jiní věří, že Syn je prvorozeným z Boží stvořitelské činnosti. O takovém Božím Synu v Písmu rovněž není žádné svědectví.

Zase jiní věří, že Syn ve Starém Zákoně byl archanděl Michael a v Novém Zákoně přijal tělesnou podobu. Ani takový Syn Boží neexistuje.

Jestliže v katechismu je napsáno: „...*Boží jednorozený Syn z Otce narozen před všemi časy; Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha zploden, ne stvořen, jedné bytosti s Otcem...*“, je toto vyznání kostela od Písma Svatého natolik vzdáleno jako nebe od země.

Existuje ještě celé množství rozdílných „vyznání Syna“, a všechna jsou nebiblická. Biblické je jen to, co je doložené v Bibli. Po celé starozákonní období od 1.Moj.3:15 až po Mal.3:1 je Syn Boží oznamován jako

Spasitel, jako Kristus, jako Mesiáš. V Novém Zákoně o Něm máme zprávu od Jeho narození až po nanebevstoupení: „*A počneš v životě, a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš... I řekla Marie andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám? A odpověděl anděl, řekl jí: Duch svatý sestoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a proto i to, co se z tebe svatého narodí, slouiti bude Syn Boží.*“ (Luk.1:31-35). Ani jednou není ve Svatém Písmu řečeno, že by byl Otec porodil Syna v nebi, který se pak stal Synem na Zemi. To je výmysl otců kostela, kteří ani neznali Boha, ani nepoznali zjevení Otce v Synu. Neobrátili se ke Kristu, nýbrž, jak je o tom psáno v dějinách náboženství, ke křesťanství.

Písmo Svaté vydává v předpověděném proroctví Starého Zákona o Synu Božím následující svědectví: „*Vypravovati budu úsudek. Pán /Jahve/ řekl ke mně: Syn můj ty jsi, já dnes zplodil jsem tě.*“ (Ž.2:7). Viz též Sk.13:33 a Žid.5:5. Věčnost nezná žádný dnešek a zítřek, nemá žádný začátek. Věčnost byla vždycky a vždy bude. David řekl v Ž.90:2b: „*...ano hned od věků a až na věky, ty jsi Bůh silný.*“ A jen ten, kdo věčný život přijal, může a bude věčně žít. „*...život věčný dal nám Bůh a ten život v Synu jeho jest. Kdo má Syna, má život; kdo Syna Božího nemá, života nemá.*“ (1.Jan.5:11-12).

Také vztah Otec-Syn byl předpověděn již ve Starém Zákoně: „*Já budu jemu otcem, a on mi bude synem.*“ (2.Sam.7:14; 1.Par.17:13). V Žalmu 89:27-28 stojí: „*On volaje ke mně, dí: Ty jsi otec můj, Bůh silný můj a skála spasení mého. Já také za prvorozeného vystavím jej, a za vyššího králů zemských.*“

Prorok Izaiáš předpověděl narození Syna následovně: „*Aj, panna počne, a porodí syna, a nazve jméno jeho Immanuel.*“ (Iz.7:14). Skrze proroka Micheáše bylo předpověděno, kde se má Syn narodit: totiž v Betlémě v Judsku. (Mich.5:2).

Každý čtenář Bible zná oznámení evangelisty Matouše a Lukáše o narození Božího Syna. Syn byl zplozen Otcem a narodil se z Marie, matky. V Ž.22:10-11 čteme: „*Ješto ty jsi, který jsi mne vyvedl z života, ustaviť mne v doufání při prsích matky mé. Na tebe jsem uvržen od narození svého, od života matky mé Bůh můj ty jsi.*“

Následuje svědectví Syna: „*...Byť Bůh byl Otec váš, milovali byste mne. Nebo já jsem z Boha vyšel...*“ (Jan.8:42).

„*Nebo sám Otec miluje vás, proto že jste vy mne milovali a uvěřili, že jsem já od Boha vyšel. Vyšel jsem od Otce, a přišel jsem na svět...*“

„*Nyní víme, že víš všechno, a nepotřebuješ, aby se tebe kdo tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel.*“ (Jan.16:26-33).

„*Toto je pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kterého jsi poslal, Ježíše Krista.*“

naplní zaslíbení Otce a daruje moc z výsosti (Mat.3:11-12; Luk.24:49; Sk.1:1-9). Již v prvním kázání o Letnicích Petr přikázal věřícím vodní křest a zvěstoval křest Duchem (Sk.2:38-39). Ty moudré věří, jak Písmo praví. Nechají se pokřtít na jméno Pána Ježíše Krista a obdrží jako potvrzení křest Duchem. V Mat.25 vyjde plná pravda najevo. Moudré nepošlou bláznivé k Ježíši, nýbrž ke kramářům, kteří vzbuzují dojem, že mají plnost Ducha.

Všude na zemi se to naplňuje dvojnásob: Jedni zůstávají pod vlivem falešného učení - také v charismatických shromážděních, kde jsou lidé vyvoláni na podium, aby obdrželi plnost Ducha, aniž by jim kdo kázal o biblickém křtu na jméno Páně pro ty, kteří nově uvěřili. Přitom plánovaně padají na záda, druzí je zachytí a ti „pomazaní konečného času“ křičí: „You are slain under the power of the Holy Spirit.“ - „Jsi sražen silou Ducha Svatého!“ Falešní pomazaní a falešní proroci zůstávají ve falešném, tradičním učení, neuvažují o tom, že by měli své učení korigovat podle Bible. Nekladou důraz na Slovo, které zůstává na věky, nýbrž na divy a znamení. Ostatní se oddělí a jí ze skryté many, ze zjeveného Božího Slova a jsou Duchem Svatým uváděni do vši pravdy.

V nejposlednějším období, až síla Ducha bude zjevena jako nikdy předtím, postřehnou ty bláznivé, že jim schází pravá plnost Ducha. Budou posláni k duchovním kramářům, aby si koupily olej. Proč koupit? Křest Duchem je přece dar. V těch charismatických shromážděních se jedná ve spojení s „působením Ducha“ o velký obchod. Bratr Branham často, nejen v uvedeném kázání „Pomazaní konečného času“, o tom mluvil, a zdůrazňoval, že kdyby to bylo možné, byli by tímto způsobem i vyvolení svedeni (Mat.24:24). Ty bláznivé zjevně nemají dokonalé spojení k Pánu, a nenalezly spojení k pravé církvi, nejsou zcela odpojeni od tradice, opravdu chodí ke kramářům místo k Ježíši, aby koupily duchovní olej, a to je okamžik, kdy přijde Ženich. Ve stejném verši je psáno: „*A když odešly, aby koupily olej, přišel Ženich a ty panny, které byly připraveny, vešly s ním na svatbu, a dveře byly zavřeny.*“

Bláznivé panny, které stojí před zavřenými dveřmi, volají: „Pane, Pane, otevři nám!“ Ale On stejně jako v Mat.7:21-25 odpověděl divotvůrcům a těm, kteří obdrželi různé dary, a říkali: „Pane, Pane, což jsme ve jménu Tvém nečinili toto všechno?“, i jim odpoví: „*JÁ vás neznám.*“

Moudré panny jsou připraveny a vejdou na svatbu (v.10). Nenechají se ovlivnit žádným charismatikem, věří zjevenému Slovu, a jsou vedeny Duchem do plné pravdy. Poznaly, že Bůh Svá zaslíbení naplňuje, a že poslal zaslíbeného proroka, jehož službou je všechno opět uvedeno do správného stavu a původního biblického sborového pořádku. Vracejí se zpět k prvotní lásce, neboť tam vchází jen dokonalá láska. Tak to bylo

oheň, který vychází z oleje, zároveň také čadí. Proto musíte lampy stále čistit. ... Lampy musíte neustále čistit, a tak jít vstříc vytčenému cíli, vysokému povolání v Kristu.“ (24.3.1963)

„Všimněte si: toto je čas, abyste vyčistili lampy; abyste vyšli ven a vešli dovnitř.“ (27.11.1965).

„Jako první přichází zvěst. Nyní je čas vyčistit lampy! Pozdvihněte se, očistěte lampy... Pohledte, Ženich přichází! Pozdvihněte se a vyčistěte své lampy.' A ony to učinily. Některé z nich zjistily, že neměly dostatek oleje. Ale nyní je čas vyčistit lampy.“ (4.12.1965). Už v čase bratra Branhama byl Mat.25 tak aktuální jako dnes.

Od té doby, co tato zvěst zazněla, nastává vyjití ven ze všeho, co se Svatým Písmem nesouhlasí a uvádění do dokonalého souladu se Slovem. Pětasedmdesátkrát se bratr Branham odvolával na Zach.14:7 a zvěstoval: „V čas večera bude světlo!“ Přitom se odvolal na zvěst jemu svěřenou. Stále také znovu zpíval refrén: „Bude světlo v čas večera, stezku k slávě jistě naleznete....“ Jak dlouho to bude trvat od večera do půlnoci, musíme přenechat Bohu.

V Mat.24 je řeč o služebníkově a ostatním služebnictvu a o rozdávání pokrmu v pravém čase. V Mat.25 se pak jedná o panny, které jdou vstříc Ženichovi. Polovina panen je moudrých a polovina bláznivých. Obě skupiny věří v Kristův návrat, obě vycházejí Ženichovi naproti, obě mají lampy, tedy duchovní osvětlení. Obě skupiny usnuly, neboť jim připadalo, jakoby Pán s příchodem prodléval. (2.Petr.3:9). Ale potom zaznělo volání o příchodu Ženicha a proto všechny panny vstaly a vyčistily své lampy.

Na ty moudré se vztahuje: „Ten pak, který potvrzuje nás s vámi v Kristu, a který pomazal nás, Bůh jest. Kterýž i zmaenal (zapečetil) nás, a dal závdavek Ducha v srdce naše.“ (2.Kor.1:21-22). Rovněž tak: „V kterémž i vy naději máte, slyše vše slovo pravdy, totiž evangelium spasení svého, skrze které také uvěřivše, znamenání (zapečetění) jste Duchem zaslíbení svatým, kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jim dobyto jest, k chvále slávy Jeho.“ (Ef.1:13-14). Nějaké charismatické pomazání nestačí. Ti, kdož uvěří, musí Slovo pravdy přijmout jako duchovní semeno, aby byli zapečetěni Duchem Svatým. Slovo pravdy a Duch pravdy patří k sobě.

Potom mezi těmi moudrými nastane poslední působení Ducha, a až v tom okamžiku ty bláznivé zpozorují, že se jim nedostává oleje. To je zase přiměje prosit ty moudré o olej. Ale může někdo, kdo je opravdu Duchem pokřtěný, dát olej Ducha nějakému jinému věřícímu? Ovšemže ne. Toto je veliká lekce: Jen Ježíš Kristus křtí Duchem a ohněm, jen On

Oznámil jsem jméno tvé lidem, které jsi mi dal ze světa...

Nebo slova, která jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali právě, že jsem od tebe vyšel a uvěřili...“ (Jan.17:3-8).

Když Ježíš byl pokřtěn Janem v Jordánu, zazněl hlas z nebe: „*Tento je ten můj milý Syn, v němž se mi dobře zalíbilo.*“ (Mat.3:13-17). Na hoře Proměnění zazněl hlas z nebe také: „*Tento je ten můj milý Syn, v němž se mi zalíbilo, toho poslouvejte.*“ (Mat.17:5b).

Jen pokud jsme jako Petr skrze zjevení to biblické vyznání přijali, věříme mu a všechna místa k tomuto tématu náležející necháme tak, jak jsou napsána, může nám Duch Boží zjevit to nepochopitelné tajemství „*Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se sebou*“ (2.Kor.5). Ježíše Krista, Syna Božího správným způsobem dosvědčuje jen Bible.

Tak ani jednou tam není psáno „věčný Syn“, pouze „Věčný Otec“!

Ani jednou v Bibli nestojí „Bůh, ten Syn“, nýbrž „Syn Boží“.

Ani jednou tam nenajdeme slova „Bůh, ten Duch Svatý“, nýbrž „Duch Boží“.

Ani jednou v Bibli není napsáno „trojjediný Bůh“, nýbrž vždy je psáno jen o „jediném Bohu“.

Nikomu v Písmu nebylo přikázáno modlit se: „Náš Synu, který jsi v nebesích...“ Správně všichni děkujeme Otci skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Abych to řekl krátce a jasně: Nic z toho, co se o tom píše v náboženských učebnicích, nelze nalézt v Bibli a nic z toho, co je psáno v Bibli, nenacházíme v učebnicích náboženství. To je tvrdá řeč. Kdo ji může poslouchat?

Kdo celým srdcem nerespektuje Slovo Boží, tomu nikdy nebude zjeveno a platí: „...a žádný nezná Syna, jedině Otec, aniž Otce kdo zná, jedině Syn, a komu by chtěl Syn zjevit.“ (Mat.11:27).

Tím můžeme pro dnešek toto téma uzavřít. Náš Pán a Spasitel je v různých situacích ukázán jako „Syn Abrahamův“, „Syn Davidův“, „Syn Boží“ a „Syn člověka“; též jako Beránek, Prostředník, Přímiluvce, Král, Kněz a Prorok. Důležité je, abychom všechno co je psáno, nechali na svém místě a v té souvislosti, v níž nám to bylo dáno. Všechno musí zůstat v Božím spásném pořádku. Nechť nás všechny věrný Bůh vede Svým Duchem do vší pravdy, a tak jako Petrovi a původní církvi dá vědět skrze přímé zjevení, kdo Ježíš Kristus, Syn Boží, skutečně je.

Celý svět v jedné ruce

Biblické proroctví je napsáno tajuplně. Vševedoucí Bůh sám znal konec již před začátkem. Skrze Ducha Božího obdrželi proroci ve Starém

Zákoně a apoštolové v Novém Zákoně zjevení o vývoji dějin lidstva až do konce času.

Prorok Izaiáš píše s ohledem na poslední časový úsek, kdy Bůh náš Pán dokoná spásné dílo se Svou církví a potom ukončí Své dílo s Izraelem na hoře Sion v Jeruzalémě - také o vládci světa, který má všechno ve svých rukou a sám o sobě prohlašuje a myslí si: „*Vykonal jsem to silou své ruky a svou moudrostí - uždýt v tom se vyznám. Zrušil jsem hranice národů, co nakupily, to jsem vydrancoval a jako býk jsem svrhl vládcu z trůnu. Jako hnízdo nalezla má ruka bohatství národů; jako se vybírají opuštěná vejce, tak jsem vybral celou zemi. Nikdo ani křídlem nezamával, nikdo zobák neotevřel a nepípl.*“ (Iz.10:13-14).

O kom ten prorok ve Slovu mluví? Na koho se ten popis vztahuje? Kdo má celý svět ve své ruce? Kdo opanoval celou zeměkouli? Kde se nacházejí ty pokladnice? Kde je to nesčíslné bohatství národů? Poslední čtyři světové říše jsou známy: babylonská, médsko-perská, řecká a od r. 63 př.Kr. římská světová říše. Vždy šlo o to, násilím dobýt a ovládnout svět - také v obou posledních světových válkách. Je pozoruhodné, že Hitler roku

1935 na osudném nacistickém stranickém sjezdu v Norimberku na závěr provolal z plného hrdla: „A jedna víra celého světa!“ Ale to je za námi. Už není žádný Hitler, Stalin, není Mussolini. Po každé světové válce se hranice posouvaly, ale nyní se jde o zrušení hranic mezi národy. Tento vývoj jsme od roku 1989 v Evropě již osobně prožili. Nikdo z nás nezapomene na čtvrtek 9. listopadu 1989, když se otevřely hranice mezi dvěma německými státy. Byl to počátek opětného sjednocení Německa. Již 19. března 1962 řekl bratr Branham: „Bylo to obživení skrze Řím. Víte, co se stane, až bude navrácena východní část

falešných Kristů a falešných proroků. Ale ve všech dobách bylo jen jedno pravé povolání, které bylo přímo spojeno se spásným Božím plánem, a byly služby ve sboru (1.Kor.12 a 14; Ef.4 aj.).

Byl jen jeden Abraham, jen jeden Mojžíš, jen jeden Jozue atd. Byl jen jeden Jan Křtitel, jen jeden Petr, jen jeden Pavel. Také v celých dějinách církve to byl vždy nejprve jen jeden muž, který vystoupil obzvláštním způsobem a měl božský mandát. Těch sedm dopisů (Zj.2 a 3), je pokaždé adresováno andělu sboru, který má za úkol předat Boží zvěst Božím služebníkům (Zj.1:1-3).

V našem čase, tak to Bůh potvrdil, byl Bohem poslán William Branham se zvěstí napravení, která měla předcházet druhému Kristovu příchodu. Ohlížíme se na všechna léta, v nichž byla zvěst po odchodu bratra Branhama nesena do celého světa, jak to sám Pán řekl: „...JÁ tě pošlu do jiných měst, zvěstovat Mé Slovo!“ Jestliže nebeský Ženich ještě trochu prodlí, pak jen proto, aby ti poslední byli vyvoláni ven a mohli být připraveni. Zvěst této hodiny zahrnuje celkový Boží spásný plán. Všechna biblická učení, každá biblická praxe, celkový biblický pořádek musí být v církvi znovu obnoven.

Zcela nedávno byla o Mat. 25 rozšiřována neuvěřitelná učení, jako byla už předtím „zjevení sedmi hromů“, nebo spekulace o „tajemství sedmé pečeti“, pak také o 1.Tes.4, kde je popsán druhý Kristův příchod, a rovněž o 10. kapitole ze Zjevení. O žádném z těchto témat nemusí nikdo filozofovat. Každá událost se stane tak, jak je to napsáno. To se též vztahuje na Mat.25. Stane se to tak, jak Pán řekl. Každý výklad je od zlého. Bůh sám činí všecko podle Svého Slova, a to musíme respektovat.

Všichni čekáme na zvláštní Boží působení a máme hlubokou touhu, aby se to stalo. Ale jakým právem se stále znovu nechávají nepřitelem zneužívat muži, kteří se snaží pravou žádost věřících uspokojit svými vlastními výklady?

Pověření bratra Branhama znělo následovně: „**Jako Jan Křtitel předešel prvnímu Kristovu příchodu, tak ty budeš poslán se zvěstí, která předejde druhému Kristovu příchodu.**“ Jako muž Boží kázal bratr Branham plně evangelium přesně jako Pavel, a přinesl celou Boží zvěst. Zřejmě obzvláště všem služebníkům Slova adresoval závažné napomenutí: „**Tři věci nesmíte činit: zaprvé nesmíte Boží Slovo nesprávně zařadit; zadruhé nesmíte vytrhovat Slovo ze souvislosti; zatřetí nesmíte Slovo svévolně vykládat.**“

V podobenství o deseti pannách v Mat.25, které vyšly naproti Ženichovi se jedná hlavně o lampy, olej a očištění lamp. K tomu bratr Branham řekl: „**Je to pravda: musíme mít své lampy stále naplněné, aby hořely. Nemůžete vystačit s tím, co nyní máte, neboť**

V mimořádné, nadpřirozeným způsobem potvrzené službě bratra Branhama se některé obzvláštní divy staly bezprostředně na základě vysloveného slova. Vyslovil, co mu Bůh přikázal, a okamžitě se to stalo. Mezi obzvláštními případy, na které se odvolával, byly také stvořitelské divy. Tak jako zvěstovatel bratr Branham, má na samém konci tuto službu, v absolutní autoritě vysloveného slova Božího, v síle jména Ježíše Krista, vykonávat Nevěsta.

Co se stalo před dvěma tisíci lety, je za námi. Ale i nyní přichází nepřítel s biblickými místy, s tím „je psáno“, ale pokaždé to používá k pokušení tak, že to slovo vyjme ze souvislosti a užije podle vlastního výkladu.

Naše odpověď musí být dnes stejná jako byla odpověď Spasitele. Jako Pán musel čelit satanovým pokušením, tak nyní musí ti spasení obstát ve zkoušce, aby dokázali věrnost Bohu a Jeho Slovu.

Nejprve se drak postaví před ženu - církev konečného času z národů, z níž se narodí ten pacholík, zástup přemožitelů a bude vytržen a po svatební oslavě se s Kristem vrátí, aby s Ním, s Králem všech králů, panovali na zemi tisíc let. (Zj.5:10; Zj.20:1-10 aj.). Písmo říká, že všichni obyvatelé země budou posledního vládce světa a jeho obraz uctívat - v tom spočívá pokušení - všichni, kromě těch, jejichž jména jsou zapsána v Knize života zabitého Beránka od ustanovení světa, a kteří vytrvají ve Slově (kap.13).

O tomto tématu by se mohlo citovat ještě mnoho biblických míst, obzvláště z Danielovy knihy a ze Zjevení. Nám jde jen o fakt, že naplnění biblického proroctví poznáváme i v oblasti politiky. Pro nás je rukopis na zdi, to mene, mene, tekel, jasná Boží řeč. Nyní, před návratem Ježíše Krista, hledí celý svět na muže, který se prohlašuje za kompetentního pro celý svět. Pán zná ty Svě a drží je ve Svě ruce, až přejdou od víry k hledění.

Čas vyčistit lampy

Brožura „Lidé se ptají, Bůh odpovídá Svým Slovem“ pomohla mnohým v celém světě. Přesto mi obzvláště sloužící bratři kladou stále nové otázky a prosí o veřejné objasnění. Částečně se přitom jedná o muže, kteří vystupují se zvláštními učením a zjeveními. Dodnes jsem jmenovitě žádného bratra veřejně v žádné přednášce ani brožuře nekompromitoval, a tak tomu vždy bude i v budoucnosti, pokud by to Bůh přímo nepřikázal.

Proroci Bohem poslaní nemohli zabránit tomu, aby vystupovali falešnými proroci. Apoštolové nemohli zabránit tomu, že v jejich čase působili falešní učitelé a falešní apoštolové. Ježíš Kristus nezabránil působení

Berlína? Komunismus zanikne a zrodí se Římská říše, taková, jako tehdy v době Ježíšově.“

Světový komunismus byl poražen světovým katolicismem a světový kapitalismus ukončil utopii světového socialismu. Ani obě světové velmoci, USA a SSSR, které se vzmohly po druhé světové válce a rozdělily svět na Východ a Západ, již nejsou, co bývaly. Všichni byli překvapeni, mocnáři byli sesazeni se svých trůnů a nikdo ani nepípl.

Nyní se stala «Evropská unie» čítající v současnosti 27 zemí a 493 milionů obyvatel jako světová velmoc skutečností. Jak to říká slovo z Písma, hranice uvnitř EU zmizely. V nových cestovních dokladech je velkými písmeny vytištěno „EVROPSKÁ UNIE“. Kdo hodně cestuje, dokáže ocenit, že se po celé Evropě můžeme volně pohybovat a skoro všude platit jednou měnou.

Ale jde o více než jen o Evropu: jedná se o „globalizaci“, o světový obchod, jedná se o ropu, jedná se o energii, o společné přežití společenství národů, ale nakonec jde o moc - o světovládu. Všechna náboženství a kultury mají být uvedeny pod jeden patronát, aby nakonec bylo všechno v jedné ruce. Jen *jedna* centrální velmoc není závislá na ropných pramenech, na zásobování energií, a jen ta je schopna sledovat všechny oblasti a naplnit touhu po míru a spravedlnosti. Právě nyní, v čase, kdy svět krvácí z tisící ran a ropa z oblastí zálivu je nasáklá spoustou krve a miliony lidí jsou uvrženy do utrpení, je touha po míru a bezpečnosti tak velká jako nikdy předtím. Hlavní krizová oblast je zatím Blízký východ kolem Izraele.

V mnohých biblických místech je popsána vlastní velmoc konečného času a její hlavní osoba. Je pozoruhodné porovnání mezi starým Babylonem z dob Nabuchodonozora a Babylonem konečného času: na jedné straně existuje zmatení jazyků jako při stavbě věže, na druhé straně je v plném běhu proces porozumění a sjednocování.

V Jer.51:7 čteme: „*Byl koflíkem zlatým Babylon v ruce Pána, opojujícím všechnu zemi; víno jeho pili národové, proto se zbláznili národové.*“ Dále Pán říká: „*Aj, já jsem proti tobě, ó horo, která hubíš, dí Pán, která hubíš všechnu zemi a vztáhnu ruku svou na tebe, svalím tě z těch skal a obrátím tě v horu spálenou.*“ (Jer.51:25).

Prorok Daniel mluví rovněž o posledním vládcí světa, který všechno drží ve své ruce. Obojí je zde zmíněno: poslední světová říše a poslední vládce světa: „*Království pak čtvrté bude tvrdé jako železo. Nebo jako železo drobí a zemdlévá všechno, tak, pravím, jako železo, které potírá všechno, i ono potře a potříská všechno.*“ (Dan.2:40). Lidé a národy nemají žádnou šanci, musí se zapojit a podřítit, neboť taková je božská informace: „*Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, které rozdílné bude ode*

Hodina pokušení

všech království, a zžítě všecku zemi, a zmlátí ji a potře ji.“ (Dan.7:23).

V této poslední světové říši je podle biblického proroctví sedm hlav a deset rohů. Sedm vůdčích hlav má rozhodující slovo. Udávají směr bez ohledu na to, kolik národů je zahrnuto do sjednocovacího procesu. Sem patří pojem „G7“; osmá vůdčí mocnost bude přičleněna jen formálně. Deset rohů jsou státy, které s tímto světovým systémem nesouhlasí, ale jsou donuceny ke spolupráci, a nezmohou se ani na pípnutí. Teprve ve dni X budou trkat a dají volný průchod svému hněvu, a to hlavní město během jedné jediné hodiny zahladí, jak je to ve Zj.18:16 třikrát napsáno: *„Běda, běda, město veliké, kteréž odíno bylo kmentem, a šarlatem, a brunátným rouchem, a ozdobeno zlatem, a kamením drahým, i perla-mi; nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatství.“*

Ve skutečnosti vedou všechny cesty do Říma, ne do Washingtonu, ne do Moskvy, ani do Pekingu. V Římě, hlavním městě světa, jsou soustředěny všechny kultury, náboženství, dokonce světová ekonomika v jedné ruce, aby byl na zemi konečně nastolen vytoužený světový mír. Všechny národy světa mohou být zapleteny do válek příp. občanských válek, ale ne vatikánský stát. Ten má pouze švýcarskou gardu, nedisponuje žádnou tankovou divizí, vojenským letectvem, nebo atomovou bombou. V hodině pokušení, která přijde na celou zemi, vystoupí tento muž jako nositel spásy a mírotvorce. Díky globalizaci má být dosaženo míru a bezpečnosti včetně mírové smlouvy o Jeruzalému. Je jen jedna instituce, která udržuje diplomatické styky s národy celého světa, jen jeden muž, kterému důvěřují všechny vlády, který uzavírá smlouvy nebo konkordáty (smlouvy mezi státem a římskou náboženskou institucí) a tak si zajišťuje práva v celém světě. Všechny hlavy států, všichni náboženští vůdci směřují do Říma. Víme o „Římských smlouvách“, „Evropské ústavě“, „Evropském statusu“, „Evropském mezinárodním soudním dvoru“ atd., s nimiž všichni souhlasí a musí je akceptovat. A tak se skutečně dostává světová vláda do jediné ruky.

O posledním světovládci, který má vliv ve všech náboženských a politických institucích, píše prorok Daniel:

„Jehož síla zmocní se, ačkoli ne jeho silou, tak že ku podivení hubiti bude, a šťastně se mu povede, až i vše vykoná; nebo hubiti bude silné i lid svatý. A obmyslností svou šťastně svede lest v předsevzetí svém, a v srdci svém zvelebí sebe, a v čas pokoje zhubí mnohé; nadto i proti knížeti knížat se postaví, avšak bez rukou potřen bude.“ (Dan.8:24-25; Iz.11:4; 2.Tes.2:9).

Časovému období filadelfské církve, tedy předposlednímu věku, bylo řečeno: *„A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i já tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, která přijít má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země.“*

Aj, přijdu brzy. Drž se toho, co máš, aby žádný neuzal koruny tvé.“ (Zj.3:10-11).

Uplynulá období církve zůstala před „hodinou pokušení“ uchráněna. Ale nyní, kdy máme před sebou konec všech věcí, neslyší věřící jen volání: *„Aj, Ženich přichází!“*, ale též musí vydržet „hodinu pokušení“.

Hodinou pokušení, která má přijít na celou zemi, nejsou míněny všední zkoušky, jak se modlíme v Otčenáši: *„... a neuvoď nás do pokušení...“*. Tady se jedná o pokušení, která byla uvalena samotným satanem na našeho Spasitele. Kdykoliv Pán vyslovil slovo moci, stalo se. Jako Bůh ten Pán všechno povolal v život Svým všemocným slovem (1.Moj.1; Žid.11:3), tak činil náš Pán Ježíš ve Svě službě jako Syn člověka (Jan.5:19-20): ON řekl a stalo se. ON přikázal a bylo to tady, bouře a vlny utichly. Když řekl slepému: *„Buď vidoucí!“*, hluchému: *„Slyš!“*, malomocnému: *„Buď čist!“*, pak slepý viděl, hluchý slyšel a malomocný byl čistý. Ale v tom pokušení Jej satan vyzval: *„Jsi-li Boží Syn, přikáž, aby toto kamení bylo proměněno v chléb...“* Pán se postil, a tak satan využil příležitosti, aby Jej pokoušel.

Odpověď našeho Pána znají všichni: *„Je psáno: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím z úst Božích.“* Potom Jej ďábel vzal do svatého města na vrchol chrámové hory a řekl: *„Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů, neboť je psáno, že On Svým andělům přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe...“*, *„Ježíš odpověděl: Zase je psáno: Nebudeš pokoušet Pána Boha svého.“*

„Opět pojal ho ďábel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všechna království světa i slávu jejich, a řekl jemu: Toto všecko tobě dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět. Tedy řekl mu Ježíš: Odejdi satane; neboť je psáno: Pánu Bohu svému klanět se budeš, a jemu samému sloužit budeš. Tedy opustil ho ďábel a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu.“ (Mat.4:1-11).

Pokušení spočívalo v tom, že nepřítel chtěl našeho Pána a Spasitele přivést k pádu Božím Slovem, tím *„stojí psáno“*. V zahradě Eden satan užil stejnou taktiku, aby svedl Evu, a zapletl do toho i Adama. To bylo první veliké pokušení na počátku v Ráji a vedlo k pádu do hříchu. Ježíš, druhý Adam, ve zkoušce obstál a vysvobodil nás z toho pádu, porazil satana, smrt a peklo.